

شباهت ها و تفاوت ها

همه آدم‌ها به هم شباهت‌هایی دارند. مثلاً در فکر کردن، تمایل به دوستی، تمایل به تفریح.

اما تفاوت‌هایی هم بین آدم‌ها وجود دارد مثلاً در:

- چیزهایی که دوست داریم و دیگران دوست ندارند.
- کارهایی که ما انجام می‌دهیم و دیگران نمی‌توانند انجام دهند.
- دیگران کارهایی را انجام می‌دهند که ما قادر نیستیم.
- چهره‌ها، اندام و قیافه متفاوتی داریم.
- در خانواده‌های مختلفی به دنیا می‌آییم.

خود این تفاوت‌ها، دلیل جذابیت است. با این تفاوت‌هاست که می‌توان با هم کارکرد، زندگی کرد و لذت برد.

یک قانون اخلاقی هست که می‌گوید: ما با به اشتراک گذاشتن خوبی‌هایمان، زندگی بهتری را می‌سازیم. طبق این قانون، ما شباهت‌های رفتاری را با همه تفاوت‌های ظاهری می‌پذیریم. در این قانون می‌پذیریم که با اینکه از نظر ظاهری هیچ شباهتی به هیچ موجود دیگری نداریم اما از نظر درونی همان طوری فکر می‌کنم که رفیقم فکر می‌کند.

همه آدم‌ها به هم شبیه هستند. فکر می‌کنند، تمایل به دوستی با دیگران دارند، تمایل زیادی به تفریح و سرگرمی دارند. همان طوری که گرایش شدیدی هم به عبادت خدای مهربان دارند.

من این را می‌دانم که کارهایی هست که فقط و فقط من می‌توانم

الفبای زندگی

برای با کلاس بودن در جامعه نیازی به ریاضت و گذراندن دوره های فشرده «با کلاس سازی» در مناطق لوکس نشین شهر نیست! از قدیم چند قانون ساده و نانوشته بین مردم وجود داشت که دهن به دهن چرخید و رسید به گوش بزرگترهای فامیل و رفته رفته به شکل مکتوب در اومد.

ما در این قسمت قرار است عصاره ی این قوانین را با هم مرور کنیم تا در جامعه با رعایت آنها از ما فردی با نزاکت یاد شود و رفتار ما تا مدت ها در ذهن خیلی ها ماندگار شود.

● لطفاً

کلمه «لطفاً» را به شخصی می‌گویند که تقاضایی از او کرده باشند، مثلاً ساعت را بپرسند. نشانی بگیرند. ولی اشکال اینجاست که همیشه بعد از لطفاً، باید کلمه‌ی «متشکرم» را هم بکار برد. (که جمعاً می‌شود دو ثانیه) البته این در صورتی است که شخص مقابل تقاضایتان را انجام دهند.

● خواهش می‌کنم

این عبارت را زمانی به کار می‌برند که طرف بخواهد جواب تشکر شما را بدهد. در این صورت می‌گویید «خواهش می‌کنم»، این که کاری نبود. (درحالی که کاری بوده کارستان). به هر حال در جواب کسی که از شما تشکر می‌کند همیشه باید بگویید «خواهش می‌کنم».

● معذرت می‌خواهم

معذرت را وقتی می‌خواهند که به طرف مقابل از نظر جسمی و روحی آزار رسانده باشند. باور کنید به جایی بر نمی‌خورد وقتی از کنار کسی رد می‌شوید و برای لحظه‌ای جلوی نور آفتاب را می‌گیرید و او را در سایه قرار می‌دهید، وقتی پای کسی را لگد می‌کنید، وقتی کسی را «هل» می‌دهید، از او در دو ثانیه معذرت خواهی کنید!

● آداب سلام کردن به دیگران

سابقاً در روستاها همه به یکدیگر سلام می‌کردند ولی حالا جمعیت کوه‌ی زمین آنقدر زیاد شده که دیگر وقت باقی نمی‌ماند تا به همه‌ی مردم سلام کنیم. مردم از سلام کردن ما خوششان می‌آید و

آنها را انجام دهم و این را هم می‌دانم که کارهایی هست که فقط و فقط دیگران می‌توانند آنها را انجام دهند. بنابراین جامعه از جمع یا پذیرش شباهت‌ها و تفاوت‌ها ساخته می‌شود. یک ساختمان قشنگ و محکم که من و تو در این ساختمان زندگی می‌کنیم چون یک «عزت بوتربی» هستیم. از خدای مهربان تشکر می‌کنم که به من اجازه داد تا متفاوت باشم و فقط شبیه خودم باشم.

آداب معاشرت و زندگی اجتماعی

● آداب تشکر کردن

«متشکرم» یکی از اولین کلماتی است که در کودکی یاد می‌گیریم. تشکر کردن علامت این است که کسی برای شما کاری انجام داده و آن کار شما را خوشحال کرده است. همین یک کلمه گاهی می‌تواند خستگی را از تن نانوای یا میوه فروش محله در بیاورد. تشکر نکردن نشانه قدرشناسی و ناسپاسی است.

■ اگر خواستیم با یادداشت تشکر کنیم فقط کافیست یک کاغذ سفید برداریم. چند جمله‌ای درباره هدیه و خصوصیات آن و اینکه هدیه خیلی برای شما مناسب بوده بنویسید. در آخر از شخصی که برای شما هدیه را تهیه کرده سپاسگزاری کنید.

■ به صورت تلفنی هم می‌توانید از شخصی که هدیه‌ای برایتان فرستاده است، تشکر کنید.

نگه داشتن حرمت معلم

- وقتی او حرف می‌زند شما حرف نزنید.
- وقتی مطلبی را متوجه نشدید، نگویید فهمیدم. (چون حقیقت ندارد.) از او خواهش کنید تا مطلب را دوباره برای شما توضیح دهد.
- مدام به ساعتان نگاه نکنید.
- فکر نکنید این اوست که بد درس می‌دهد. شاید این شما باشید که بد می‌فهمید.
- فکر نکنید که از جریمه کردن شما لذت می‌برد.

● حرمت بزرگ‌ترها را نگاه دارید

هیچ کس با بی‌احترامی به بزرگان خودش بزرگ نشد. شما همان‌طور که دوست دارید مورد احترام دیگران باشید، باید خودتان هم به دیگران احترام بگذارید. یقیناً شما امروز بسیار باهوش‌تر و باتجربه‌تر شده‌اید. این‌طور نیست؟ با آن‌که پنج سال پیش نیز فکر می‌کردید همه چیز را می‌دانید.

● همیشه مؤدب باشید

اگر هم از کسی خوشتان نمی‌آید نیازی نیست که شان و منزلت خودتان را تنزل دهید و هر جا که رسیدید از خجالت او در بیایید. مؤدب و بانزاکت باشید تا برتری خود را نسبت به آن شخص ثابت کنید.

چون این کار هیچ خرجی بر نمی‌دارد، بهتر است از سلام کردن دریغ نکنید. چگونه باید سلام کرد؟ خیلی آسان است. بگویید سلام. میان دوستان صمیمی، «به به سلام»

● آداب دست دادن

- با این افراد شما دستتان را جلو نبرید. بگذارید اگر او مایل بود دست دراز کند:
- به شخص بزرگ‌تر از خودتان
- به یک شخصیت مهم
- به کسی که به شما معرفی می‌شود
- همیشه در مواجهه با فرد بزرگ‌تر سلام کردن وظیفه کوچک‌تر است اما دست دادن وظیفه بزرگ‌تر!
- برای دست دادن باید دستکش‌ها را از دست بیرون آورد.

آداب احترام گذاشتن

حرمت به افراد، حرمت به تفاوت‌ها و طرز تفکر و منش متفاوت آن‌هاست. تصور کنید اگر بنا بود تمام مردم کره ی زمین مانند هم بودند، دنیا چه قدر خسته‌کننده می‌شد. آیا باید حرمت دیگران را حفظ کرد؟ بله، باید حرمت تمام انسان‌ها را حفظ کرد.

■ پیش از صرف غذا منتظر بمانید همه سر جایشان بنشینند.
با یکی دو دقیقه این طرف آن طرف تر روده بزرگه کوچیکه رو نمی
خوره! صبر کنید همه دور میز یا سفره جمع شوند و بعد شروع کنید!

آداب معاشرت در خیابان و اماکن عمومی

- پیاپیاده رو ملک شخصی کسی نیست و به کسانی که عجله دارند،
راه بدهید.
- با سوت کشیدن یا فریاد کسی را صدا نزنید.
 - در پیاده رو دیواری از آدم نسازید. چنانچه چند نفر هستید پشت
سر هم حرکت کنید
 - برای خرید با پیژامه یا لباس خانگی از خانه خارج نشوید، حتی
اگر دیوار به دیوار منزل شما باشد، چون سنی از شما گذشته است.
 - در خیابان به کودکان و افراد ناتوان کمک کنید، البته در صورت
تمایل و نه بالاجبار.
 - در خیابان، چه شما را ببینند یا نه، آب دهان یا بینی نیاندازید
 - اشخاص با ادب با انگشت به چیزی اشاره نمی کنند چون این کار
بی ادبی است و ممکن است باعث تشویش سایرین شود. شاید آنها
تصور کنند که به ایشان اشاره می کنید. اما چند استثنا وجود دارد
وقتی کسی از شما آدرس می پرسد یا به چیز خاصی اشاره می کنید
مثل یک ساختمان یا چهار راه، از کلیه انگشتان یک دست درست
استفاده کنید در حالی که کف دست رو به بالاست.

■ هیچ گاه دشنام ندهید

دشنام و ناسزاگویی مطلقاً ممنوع می باشد. چون نشان دهنده آن
است که شما قادر نیستید برای بیان عقاید خودتان از واژه ها و
لغات مناسبتری بهره بگیرید. از آن گذشته لاپالی گری همیشه دور از
نزاکت و ادب می باشد.

■ تمسخر ممنوع!

به هیچ قیمتی شخص یا گروهی را مورد تمسخر قرار ندهید. از رنگ
پوست کسی گرفته یا طرز لباس پوشیدن و لهجه و رفتار و... تمسخره
کردن ممنوع!

■ نظافت شخصی

هیچ کدام از ما حاضر نیستیم با کسی معاشرت کنیم که از لحاظ
پاکیزگی زیر سطح فقر قرار داشته باشد. کسی که از فاصله دو متری
شما را توبه کار می کند از دوستی با خود! شما چطور؟!

غذا خوردن

- ملچ ملوچ، هورت کشیدن، قلپ قلپ خوردن، شلپ شلپ،
سروصدای زیاد بشقاب و چنگال و حرف زدن با دهان پر ممنوع
است..
- اگر چیزی لای دندانتان گیر کرده، جلوی همه نباید آن را در بیاورید!..

■ اگر می‌خواهید از دری عبور کنی، بین آیا می‌توانی در را باز نگه داری تا کس دیگری هم از آن رد شود.

■ در محل‌های عمومی خود را نخارانی، بینی خود را تمیز نکنید و اگر خواستید عطسه کنید جلو دهان و بینی خود را با دستمال بگیرید.

■ هنگام دست دادن سعی کنید فاصله شما با طرف مقابل زیاد نباشد کسانی که موقع دست دادن دورتر می‌ایستند قدمی به جلو برقی دارند خودخواه جلوه می‌کنند.

■ هرگاه با تلفن مکالمه می‌کنید به محض برقراری ارتباط ابتدا سلام و سپس خودتان را معرفی کنید به هیچ عنوان توقع سلام کردن

دیگران را نداشته باشید

■ در مورد خصوصیات جسمی دیگران اظهار نظر نکنید، مگر اینکه بخواهید از آن‌ها تعریف کنید که باعث می‌شود آن‌ها خوششان بیاید.

■ اگر دری بسته بود، پیش از وارد شدن، ابتدا به در ضربه بزنید، و منتظر بمانید تا ببینید پاسخی داده می‌شود یا نه

■ شاید کسی کمک نخواهد و ما کاسه داغ‌تر از آتش هستیم! بد نیست از معلولین پرسیم که آیا به کمک ما نیاز دارند یا نه و چگونه. گفتارهایی شبیه ((اوه، بذار من این کارو بکنم.)) شاید تحقیرآمیز باشد. اگر کسی را در صندلی چرخدار دیدید که برای حرکت مشکل دارد، باید با رعایت ادب از او پرسید که آیا به کمک نیاز دارد یا نه، سپس منتظر پاسخ او بمانید. بعضی از معلولین دوست دارند که همه کار را خودشان انجام دهند، بدون توجه به این که چقدر مشکل باشد.

■ نگاه کردن به داخل خانه‌ای که درب آن باز است، کار پسندیده‌ای نیست.

آداب معاشرت در مساجد یا مکان‌های مقدس

- حتماً با پا و جورابه‌های تمیز به مسجد بروید.
- چنانچه در مسیر خود می‌خواهید به مسجد یا امامزاده بروید پاهای خود را بشویید و دو باره جوراب نپوشید.
- از عطر و ادکلن استفاده کنید.

- چیزی که برای بیمار (بخصوص اگر کودک است) مفید و مناسب نیست نیاورید
- درباره بیماری فرد اظهار نظر نکنید و اطلاعات پزشکی تان را به رخ کسی نکشید.
- نسخه کسی را نپیچید و دارو تجویز نکنید!
- هیچ کس با یک ساعت سیگار نکشیدن تلف نشده، پس نگران نباشید!
- چنانچه به دیدار نوزادی رفته اید صورت او را نبوسید. دستان او را بوسید
- در اطراف بیمارستان بوق نزنید

- تلفن همراه خود را خاموش کرده یا در حالت سکوت قرار دهید.
- با صدای بلند دعا یا گریه نکنید.
- سر راه دیگران ننشینید یا مشغول عبادت نشوید.
- به دیگران در خواندن زیارتنامه و... کمک کنید .

آداب معاشرت در ملاقات بیمار یا شخص بستری

- در وقت اعلام شده به بیمارستان بروید و لازم نیست تا آخر وقت ملاقات آنجا بمانید.
- دور تخت بیمار یا اتاق او را شلوغ نکنید و بیمارستان را روی سرتان نگذارید!

